

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1081– /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **soproni** lakossal szemben foganatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 453/2010. (XI. 10.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2010. június 25-én kelt írásos panaszában foglaltak szerint, 2010. június 18-án 9:50 óra körüli időpontban a Pesti Központi Kerületi Bíróság épületéből (II. Varsányi Irén u. 40-44.) kilépve azt tapasztalta, hogy az LRL-200 frsz.-ú rendőrautó mind a négy kerekével a járdán állva szabálytalanul parkol, miközben megkülönböztető jelzést nem használ.

Az autóban ülő rendőr észrevette a fényképezést, ekkor kiszállt, a panaszoshoz lépett és „retorzióként tisztelgés, köszönés nélkül az intézkedés oka közlésének mellőzésével, »igazolványt, lakcímkártyát kérek« felszólítást tette” a panaszos felé. A panaszos diktafonra akarta rögzíteni az intézkedést, azonban a rendőr „odanyúlt, hogy kikapcsolja, majd beült a gépjárműbe”. A panaszos ekkor a 107-es hívószámon bejelentést tett az esetről.

Kb. 10 perc múlva visszakapta igazolványát, ekkor a helyszínre ért egy másik rendőr is. A vele készült beszélgetésről a panaszos hangfelvételt készített.

A panaszos a megítélése szerint szintén szabálytalanul parkoló KDZ-958 frsz.-ú gépkocsival szemben intézkedést kezdeményezett, azonban a rendőrök ezt elhárították, „mondván a rádión a központi ügyeletről utasítást kaptak, közben a rendőr kacsintott társára”.

A sérelmezett körülmények a panaszos beadványa alapján:

- a vele szemben fogantatott intézkedés ténye;
- az intézkedés hangneme, valamint a szolgálati fellépés módjának nem megfelelő volta;
- a lakcímkártya elkérésének ténye;
- a priorálás ténye;
- a diktafon kikapcsoltatására történő felszólítás, valamint az ahhoz történt hozzányúlás;
- a másik érintett autóval kapcsolatos intézkedés elhárítása.

II.

A Független Rendészeti Panasztestület a 453/2010. (XI. 10.) sz. állásfoglalásában megállapította hogy „sérült a szolgálati fellépés módja és az igazoltatás jogszerűtlensége miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz és a személyes adatok védelméhez való joga”.

A Panasztestület megítélése szerint azonban a vizsgálat további vonatkozásaiban alapjogsérelem nem állapítható meg.

A Panasztestület szerint ezen jogsértések elérik a súlyosság azon fokát, amely szükségessé teszi, hogy a panaszt az Rtv. 93/A. § (6) bekezdésének alapján az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A panaszeljáráás során beszerzett rendőrségi dokumentumok alapján az alábbi tények állapíthatók meg:

Az esetről készült, 01060/512817/2010/id. sz., az intézkedő rendőr parancsnoka által készített jelentésből kiderül, hogy a ténylegesen a panaszossal szemben intézkedő rendőr meghallgatására telefonon került sor, mert évi rendes szabadságát töltötte.

A telefonon történt meghallgatás során az intézkedő r. tzls. elmondta, hogy a panaszolt helyre és időbe a Pesti Központi Kerületi Bíróság járőrtársát idézte, és mivel az idézés rövid úton történt, megkülönböztető jelzés használatával hajtottak a helyszínre, ahol társa az autóból – alkalmasabb parkolóhely hiányában – a Bíróság épülete előtt szállt ki. Elmondása szerint nem parkolt, csupán néhány másodpercre megállt.

Arra a kérdésre, hogy mi volt az intézkedés jogalapja, valamint az pontosan hogyan történt, a r. tzls. elmondta, hogy észlelte, hogy „egy férfi gyanúsán, zavartan viselkedik a gépjármű közelében, vizsgálhatja, és fényképezi azt”, ezért úgy döntött, hogy igazoltatni fogja. „Ekkor kiszállt[...] a gépjárműből, mire ő azonnal egy diktafont tartott” a szája elé. A napszaknak megfelelő köszönés, nevének és rendfokozatának közlése után intézkedés alá vonta. „A szolgálati fellépés határozott és udvarias volt az intézkedés befejezéséig”. A panaszosnak a jogorvoslati lehetőségekről való tájékoztatása is megtörtént. Az intézkedés során a lakcímkártyát a rendőr nem kérte el.

A jelentésből az is kiderül, hogy a diktafon használatát a rendőr rendkívül zavarónak ítélte meg, azonban nem nyúlt oda, hogy kikapcsolja.

Ezek után megtörtént a panaszos adatainak lekérdezése („priorálás”), majd okmányait visszakapta. A rendőr ekkor elbúcsúzott és távozott a helyszínről. Az intézkedés a szükséges ideig tartott.

A jelentés szerint a KDZ-958 frsz.-ú gépjárművel kapcsolatban azért nem került sor intézkedésre, mert az nem parkolt szabálytalanul.

Az intézkedés jogalapjául a parancsnok az Rtv. 29. § (1) bekezdésének 1-4 fordulóit jelölte meg: „*a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból (...) kell megállapítani*”.

IV.

1./ A panasznak az intézkedés tényére, valamint a szolgálati fellépés módjára és az intézkedés hangnemére, továbbá a lakcímkártya elkérésének tényére, a priorálásra, valamint a diktafon kikapcsoltatására vonatkozó részeit az alábbiak szerint elutasítom:

A panaszos által leírtak, valamint az intézkedő rendőr parancsnoka által készített jelentésben foglaltak közötti nyilvánvaló ellentmondást a rendőri jelentésben, *mint közokiratban* foglalt tények alapján oldottam fel.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 195. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „*az olyan papír alapú (...) okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét*”. Ezen törvényes vélelemmel szemben ellenbizonyításnak is csak korlátozott mértékben van helye [Pp. 195. § (6) bek.].

Ezzel egybehangzóan a Legfelsőbb Bíróság 1/2004. sz. büntető jogegységi határozata kimondja, hogy az intézkedésről készült rendőri jelentés *közokirat*, a 2/2004. sz. büntető jogegységi határozat ezt az álláspontot megerősíti. A Legfelsőbb Bíróság 1858. sz. büntető elvi határozata szerint „*a rendőri jelentés közokirat; feladata annak igazolása, hogy az abban megjelenített intézkedés megtörtént*”.

Az általam folytatott vizsgálat során olyan tény, vagy körülmény, mely a rendőri jelentésben, mint közokiratban foglalt intézkedés, valamint a közokirattal tanúsított adatok és tények valósága, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat tartalma miatt a közokirat tartalmának hamis, vagy meghamisított voltára utalna, nem merült fel, így azt teljesen bizonyító erejűként fogadtam el.

A III. pontban idézett rendőri jelentésből kitűnik, hogy az intézkedés nem, illetőleg nem minden elemében a panaszos által leírt módon zajlott, mivel azonban a fenti közokirati követelményeknek megfelelő rendőri jelentés tartalma alapján az ellentmondások feloldhatók, így további bizonyítási eljárás folytatását nem tartottam szükségesnek. A rendelkezésre álló adatok az érdemi döntéshez elegendők.

2./ A panaszban leírt, KDZ-958 frsz.-ú, a panaszos megítélése szerint szabálytalanul parkoló személygépkocsival szembeni intézkedés elmaradása miatti sérelmet szintén a fentiek szerint utasítom el. A már idézett rendőri jelentésből ugyanis kiderül, hogy a nevezett gépkocsival szemben azért nem került sor intézkedésre, mert az nem parkolt szabálytalanul.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezete;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. §-a, a 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, a 93/A § (7) és (9) bekezdései;
- a Legfelsőbb Bíróság 1/2004. és 2/2004. sz. büntető jogegységi határozata, valamint 1858. sz. büntető elvi határozata.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésének, valamint a 93/A. § (7) bekezdésének a rendelkezésein alapul.

Budapest, 2010. december „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**